

مخالفت سازمان ملل با تخلیه خط آبی

در بحبوحه تنش در روابط اسرائیل با سازمان ملل، این سازمان با درخواست تل آویو برای تخلیه مواضع نیروهای یونیفل در مرز لبنان و فلسطین اشغالی (خط آبی) مخالفت کرد. اسرائیل چند روز قبل از آغاز عملیات زمینی نزدیک مرزهای لبنان از سازمان ملل درخواست کرده که نیروهای حافظ صلح خود را از مرزهای لبنان عقب بکشد اما «سازمان ملل با درخواست اسرائیل مخالفت کرده است.» معاون دبیرکل سازمان ملل در عملیات‌های صلح «جان پیر لاکروا» گفت: «نیروهای سازمان ملل در لبنان (یونیفل) درخواستی از اسرائیل برای تخلیه بعضی از مواضع خود در مرز لبنان و فلسطین اشغالی موسوم به خط آبی دریافت کرد. رد این درخواست در حالیست که رژیم صهیونیستی روز چهارشنبه به بهانه آنچه واکنش ضعیف دبیرکل سازمان ملل به حمله موشکی ایران به اراضی اشغالی خوانده، آنتونیو گوتش را عنصر نامطلوب خواند و ورود وی به سرزمین‌های اشغالی را ممنوع کرد.

اجبار به فاصله از سیاست‌های بایدن

حامیان عرب آمریکایی در یک نشست خصوصی با کاملاً هریس پیش از گردهمایی انتخاباتی در شهر فلینت ایالت میشیگان، از وی خواستند تا از سیاست‌های جو بایدن در مورد اسرائیل فاصله بگیرد و برای پایان جنگ در غزه تلاش بیشتری کند. وائل الزیت مدیرعامل گروه Emgage Action که هدفش افزایش رای مسلمانان آمریکایی است، در خصوص این گفت‌وگو به سسی ان تشریح کرد: «هریس در این نشست ۱۰ دقیقه‌ای هیچ قولی نداد، اما به آنها گفت که خود نیز خواهان پایان جنگ است و تمام تلاشش را برای کار در این زمینه انجام خواهد داد. وی متعهد شد که با جامعه ما همکاری کند، او (گفت) که کاملاً می‌فهمد ما چه می‌گوییم.» این رئیس گروه آمریکایی‌های عرب‌تبار در ادامه اضافه کرد: «هریس امیدوار است که چنانچه پیروز شود، بتواند همه این کارها را به محض رئیس جمهور شدن انجام دهد.»

راه حل بین‌المللی بحران روهینگیا

محمد یونس، رئیس دولت موقت بنگلادش، در دیدار با انور ابراهیم نخست‌وزیر مالزی در داکا، با تأکید بر اهمیت حل و فصل سریع و بین‌المللی بحران روهینگیا از طریق تلاش‌های مشترک، گفت: «راه حل این موضوع در دست جامعه بین‌المللی است و بنگلادش به تنهایی نمی‌تواند این گره را بگشاید.» وی افزود: «ما به طرح این موضوع ادامه می‌دهیم و مالزی در انجام این کار از ما حمایت می‌کند، ما نمی‌توانیم بی‌نهایت صبر کنیم و این مسئله باید در اسرع وقت حل شود.» یونس بیان اینکه هر چند تعداد کمتری از روهینگایی‌ها در مالزی حضور دارند اما این بحران مالزی را نیز تحت تأثیر قرار می‌دهد، افزود: «ما از طریق اتحادیه کشورهای جنوب شرق آسیا (آسه‌ان)، دولت مالزی و جامعه بین‌المللی با هم کار می‌کنیم.» هفت سال پیش، در ۲۵ اوت ۲۰۱۷ (سوم شهریور ۱۳۹۶)، حدود ۷۰۰ هزار مرد، زن و کودک روهینگیا از میانمار گریختند و به بنگلادش پناه بردند. بنگلادش اکنون میزبان بیش از یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن از روهینگایی‌ها در بازار کاکس و باسان چار است.

اگر چه در برخی موارد کوتاه‌مدت مؤثر بوده است، اما در بلندمدت نتایج مطلوبی برای روسیه به همراه نداشته است. تهدیدات هسته‌ای روسیه در ابتدای جنگ اوکراین، توانست تا حدودی حمایت نظامی غرب از کی‌یف را کند کند. با این حال، به مرور زمان و با گسترش جنگ، این تهدیدات نتوانست مانع از افزایش حمایت ناتو از اوکراین و گسترش این اتحاد شود.

با وجود سابقه نه‌چندان موفقیت‌آمیز تهدیدات هسته‌ای، چرا روسیه همچنان به این استراتژی پایبند است؟ یک احتمال این است که روسیه، به جای تمرکز بر شکست‌های آشکار، بر دستاوردهای ظاهری تهدیدات هسته‌ای خود تأکید می‌کند. این دستاوردها ممکن است شامل کُند شدن روند ارسال تسلیحات پیشرفته مانند تانک، جنگنده و موشک به اوکراین باشد. احتمال دیگر این است که روسیه معتقد است تهدیدات قبلی به اندازه‌ای قوی نبوده‌اند تا بتوانند غرب را از حمایت از اوکراین بازدارند. این نگرش بسیار خطرناک است، زیرا ممکن است روسیه را به سمت تهدیدات شدیدتر و خطرناک‌تر سوق دهد.

محتمل‌ترین توضیح این است که پوتین بر این باور است که شرایط بین‌المللی تغییر کرده و تهدیدات هسته‌ای در شرایط جدید مؤثرتر خواهند بود. او ممکن است تصور کند که اختلافات داخلی در ناتو بر سر موضوعاتی مانند حمله به درون خاک روسیه، فرصتی برای ایجاد شکاف در میان متحدان و تضعیف حمایت از اوکراین فراهم کرده است.

چه دلایلی روسیه را از استفاده از تسلیحات هسته‌ای باز می‌دارد؟

دو دلیل اصلی برای این موضوع وجود دارد: اولین دلیل چین است. شی جین‌پینگ، رئیس‌جمهور چین، به‌طور علنی اعلام کرده و بدون شک به‌صورت خصوصی نیز به پوتین هشدار داده است که سلاح‌های هسته‌ای هرگز نباید مورد استفاده قرار گیرند.

چین شریک استراتژیک روسیه محسوب می‌شود و اتحاد میان این دو کشور از زمان آغاز جنگ در اوکراین به‌طور چشمگیری تقویت شده است. رهبر چین هرگز روسیه را برای حمله به اوکراین محکوم نکرده، اما هم‌زمان حاضر نشده تا کمک نظامی مستقیم به این کشور ارائه دهد. علاوه بر این، شی تلاش می‌کند خود را به‌عنوان یک چهره صلح‌ساز در نظام بین‌المللی مطرح کند و به دنبال دستیابی به توافقی است که جنگ را به پایان برساند و جایگاه و قدرت او را در عرصه جهانی ارتقا دهد.

پوتین می‌داند که اگر دستور حمله هسته‌ای، هر چند محدود را صادر کند، شراکتش با چین، اگر نگوییم کاملاً نابود می‌شود به‌شدت در معرض خطر قرار می‌گیرد.

دلیل دوم، واکنش احتمالی ایالات متحده و ناتو است. پوتین ممکن است اینگونه در ذهن خود استدلال کند که استفاده از تسلیحات هسته‌ای در اوکراین منجر به حمله هسته‌ای یا متعارف از سوی غرب نخواهد شد، زیرا کی‌یف هنوز عضو اتحاد غربی نیست و بنابراین تحت پوشش ماده ۵ پیمان تأسیس ناتو قرار ندارد. این ماده تضمین می‌کند که حمله به هر عضو از ائتلاف، به منزله حمله به ناتو به‌عنوان یک کل است. با این حال، ایالات متحده به‌صراحت اعلام کرده است که استفاده پوتین از سلاح‌های هسته‌ای در اوکراین «عواقب جدی» برای روسیه خواهد داشت. این عواقب به‌طور دقیق مشخص نشده است، اما آیا این می‌تواند به یک رویارویی مستقیم بین ناتو و روسیه منجر شود؟ پوتین باید این سناریوی احتمالی را در نظر بگیرد؛ قبل از آنکه بر روی گزینه‌های هسته‌ای خود قمار کند.

اوکراین در حال شکست است؟

پس از شکست حمله اوکراین به منطقه کورسک و ناامیدی از امکان برنامه‌ریزی این کشور برای یک ضدحمله بزرگ یا موفق، این ارزیابی در میان کارشناسان غربی قوت گرفته است که اوکراین در حال شکست خوردن از روسیه است.

نشریه اکونومیست در شماره اخیر خود نوشت: «اگر اوکراین و حامیان غربی آن بخواهند پیروز شوند، ابتدا باید شجاعت آن را داشته باشند که بپذیرند در حال شکست هستند. در دو سال گذشته، روسیه و اوکراین یک جنگ فرسایشی پر هزینه را تجربه کرده‌اند که ادامه آن غیر قابل تحمل است.» این نشریه تأکید کرده «اگر رزنسکی همچنان بر این مسئله که ارتش اوکراین می‌تواند تمامی سرزمین‌هایی را که روسیه از سال ۲۰۱۴ اشغال کرده بازپس گیرد، اصرار کند، حامیان اوکراین را سرخورده و شکاف در جامعه اوکراین را بیشتر خواهد کرد.»

هم‌زمان نشریه وال استریت‌ژورنال در گزارشی با اشاره به وضعیت منززل ارتش و نیروهای اوکراینی در میدان نبرد نوشته است: «نیروهای اوکراینی به آرامی در حال شکست در میدان نبرد هستند و مقامات می‌گویند به کمک‌های بیشتری نیاز دارند تا روسیه را به عقب برانند.»

هر چند کسب پیروزی قاطع و نهایی توسط روسیه در ماه‌های باقی‌مانده از سال ۲۰۲۴ بعید و دور از دسترس به نظر می‌رسد اما رشد این باور در غرب که اوکراین در حال شکست است و راهی برای جلوگیری از این شکست وجود ندارد می‌تواند کاری را که روسیه با تهدید هسته‌ای هنوز موفق به انجام آن نشده میسر کند؛ قطع کمک‌های غرب به اوکراین.

هسته‌های روسیه بر آینده حمایت غرب از اوکراین

امکان پیش‌بینی دقیق آینده و آنچه رخ خواهد داد وجود ندارد اما به نظر می‌رسد به‌رغم اینکه تغییر دکترین هسته‌ای روسیه باعث شده تا تصمیم‌گیری غرب در خصوص اعطای مجوز استفاده از تسلیحات دوربرد غربی برای هدف قرار دادن عمق خاک روسیه توسط اوکراین به تعویق بیفتد اما غرب همچنان مصمم است که به حمایت‌ها در سطح فعلی از اوکراین ادامه دهد

شرایطی آماده خواهیم شد.»

ینس استولتنبرگ، دبیرکل سابق ناتو هم یک روز پیش از تحویل جایگاه خود به مارک روت، نخست‌وزیر پیشین هلند در خصوص تهدید روسیه گفت: «آنچه که دیدیم، نمونه‌ای از لفاظی‌ها و پیام‌های هسته‌ای تهدیدآمیز روسیه است که اظهارات اخیر پوتین نیز با این الگو مطابقت دارد. هر بار که ما حمایت خود [از اوکراین] را با انواع جدید تسلیحات از جمله تانک‌های جنگی و جنگنده‌های اف ۱۶ افزایش دادیم، روس‌ها سعی کرده‌اند مانع ما شوند. آنها تاکنون موفق نشده‌اند و همچنین این مورد اخیر نیز نباید مانع حمایت متحدان ناتو از اوکراین شود.»

دبیرکل جدید ناتو هم خود را متعهد به حمایت از اوکراین دانست. مارک روت، دبیرکل جدید ناتو، که این مسئولیت را کمتر از یک هفته پیش بر عهده گرفت، برای نشان دادن حمایت خود به اوکراین سفر کرد. روز پنجشنبه، روت با ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین، گفت‌وگو کرد. او قول داد به افزایش کمک‌های غرب به این کشور کمک کند. روت گفت: «من در آغاز مأموریتم به اوکراین آمده‌ام تا برای شما، مردم اوکراین و همه کسانی که ناظر هستند روشن کنم ناتو در کنار اوکراین ایستاده است.» زلنسکی مجدداً از متحدان ناتو خواست سلاح‌های دوربرد برای نیروهای اوکراینی فراهم کنند. زلنسکی گفت: «آنچه ما در منطقه نیاز داریم عزم بیشتر شرکایمان برای پایان دادن به تروریسم روسیه است. ما به متقاعد کردن شرکایمان درباره ضرورت سرنگون کردن موشک‌ها و پهپادهای روسیه کماکان ادامه خواهیم داد.» زلنسکی همچنین ایده‌های خود برای پایان دادن به جنگ را به عنوان بخشی از آنچه او «طرح پیروزی» خود توصیف می‌کند، توضیح داد. او جزئیات زیادی ارائه نکرده است اما امیدوار است در دیدار هفته آینده با رهبران بیش از ۵۰ کشور در آلمان، حمایت آنها را جلب کند.

چرا روسیه تهدید هسته‌ای را مؤثر می‌داند؟

تغییرات اخیر در دکترین هسته‌ای روسیه نشان می‌دهد که مسکو تلاش می‌کند تا با تکیه بر تهدیدات هسته‌ای، فشار بیشتری بر اوکراین و غرب وارد کند. این رویکرد،

از اولین واکنش‌ها از سوی مقام‌های اروپایی به تغییر دکترین هسته‌ای روسیه گفت: «من نمی‌دانم این نوعی بلوف است یا نه اما برداشت من این است که ما اجازه نداریم به کسی که احترامی برای دموکراسی، حقوق بشر و تمام چیزهایی که ما باور داریم قائل نیست، فرصت دهیم برای ما تصمیم‌گیری کند و بگوید چه کارهایی را باید و چه کارهایی را نباید انجام دهیم.» به گفته او «رهبری و ترس در یک جا جمع نمی‌شوند» و «این عادت غربی نگران خط قرمزهای پوتین بودن» باعث تأخیرهای زیادی در ارسال کمک‌ها به اوکراین شده است. فردریکسن تأکید کرد: «تنها خط قرمزی که در این جنگ وجود داشت، تهاجم به اوکراین بود که روسیه از آن عبور کرد.» اخیراً پیش از تغییر دکترین هسته‌ای روسیه نیز پارلمان اروپا در قطعنامه‌ای خواهان حمایت از اوکراین شده بود: «پارلمان اروپا از کشورهای عضو می‌خواهد که فوراً محدودیت‌های استفاده از تسلیحات غربی ارائه‌شده به اوکراین علیه اهداف نظامی قانونی را در خاک روسیه لغو کنند، زیرا این محدودیت‌ها مانع از توانایی اوکراین برای اعمال حق کامل برای دفاع از خود می‌شود.»

روسیه به این درخواست پارلمان اروپا هم در آن زمان با تهدید هسته‌ای پاسخ داد. ویاجسلاو ولودین، رئیس پارلمان روسیه و عضو شورای امنیت ملی این کشور در اظهارنظری پیرامون این اقدام پارلمان اروپا گفت: «آنچه پارلمان اروپا خواهان آن است جهان را به سوی یک جنگ که در آن تسلیحات هسته‌ای مورد استفاده قرار خواهد گرفت هدایت خواهد کرد. امیدوارم پارلمان اروپا در نظر داشته باشد که تنها ۳ دقیقه و ۲۰ ثانیه زمان خواهد برد که یک موشک بتواند کلاهک هسته‌ای را به شهر استراسبورگ فرانسه (جایی که پارلمان اروپا در آن قرار دارد) برساند. آیا شهروندان اروپایی می‌خواهند که جنگ به در خانه آن‌ها برسد؟»

واکنش روبرتا متسولا، رئیس پارلمان اروپا به استفاده مکرر روسیه از تهدید هسته‌ای هم آن چیزی نیست که روس‌ها خوش‌شان ببایند. او هفته گذشته به نشریه تایم گفت: «استفاده از تهدید هسته‌ای روزبه‌روز در میان مقام‌های روس بیشتر می‌شود. این یک رویکرد آشکار تقابلی است. در صورتی که این روند ادامه داشته باشد ما نیز برای چنین